

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

انجنیر سید مختار دریا

۰۶ دسمبر ۲۰۱۸

شب آخر

کس چه می داند
شاید امشب شب آخر باشد
یا که فردا من و چند تای دگر
راهی مقصد میدان پولیگون گردیم
خواب از چشم همه رخت سفر بر بسته
همچو مرغان پرو بال به خون آغشته
به سوی لانه نا سوخته در پرواز اند
باز صبح آمد و آن صف طویل
سر دستشویی کنج دهلیز
پاسبان دست به روی ماشه
با صدای زود شو
با لگد بر در تشناب مکرر زدندش
کس چه می داند ازین ذلت زندانی ها
خاطرم خسته تر از خسته ازین احوال است
چند وقت است که این سوزن داغ

زیر ناخنهایم
یادگار ابدی را مانده
کس چه می داند
شاید روز دگر با تو همینجا باشم
قصه ما و تو را پایان نیست
ای تو آن همسفر دخمه تاریکیها
می سپارم به تو این زنده کن خاطره ام
تا به یادت باشم
ساعت و کمپل من را تو بگیر
تا که بویم به تو همراه شود
لحظاتی که به یادم افتی
کفشهایم را... نه
بهتر است آن که به پایم باشد
تا نخوانند به رخساره من
اثری از آن درد
چون که از ضربت کیل همه ترکیده و خون ریز بود
بستم را به همان مهمانی
که پریروز آمد
بده و تحفه پیغام دل پر دردم
به عزیزان دگر نیز رسان
کس چه می داند
لیک در گوش دلم آوازی
زعیزان پولیگون آید
که سحرگاه به همراه عزیزان دگر
راهی عالم دیگر گردم

اهداء به شهدای گمنام پولیگون که در خاطره های نسلهای آینده همیشه زنده اند
"مختار دریا"